

Fogtmann: Jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem selv skal drage i Bøding som Ridder for sin Stilling. Det er der jo nok andre, der gøre.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Det ærede Medlem behøver ikke at tage Hensyn til Afbrydelser.

Fogtmann: Det gør jeg heller ikke, men det falder jo saa nøje sammen med den Udbikling, jeg vil give, at det ikke forrykker min Tankegang. Nej, jeg mener slet ikke, at det behøves, at det absolut skulde være Rigsdagsmændene, der rejse ud og lede hele Bevægelsen og lægge Mærke til Udbyttet, for det vilde jo sige at gaa Valgvejen, og det er en lidt beværlig Vej. Men jeg er for Resten ikke saa bange for de Vansteligheder, der vilde være i den Henseende, og jeg tror ogsaa, at naar det kom til Stykket, saa vilde det ærede Medlem hverken spare sine Ben eller sin Ryg. Jeg haaber ikke, at han er vokset fra sin Børnelærdom om, at det Stykke Arbejde ude i Landet ogsaa er noget, der skal gøres. Det er ikke min Mening, at dette behøver at være Tilfældet, men jeg mener kun i al Almindelighed, at det nok kunde blive ordnet, saaledes at man gik ud fra en eller anden Form — nu har Kjøbenhavn jo valgt sin Form i Søndags. Hvis man altsaa paa en eller anden Maade kunde finde paa et Talerør, som naaede her ind i denne Sal, saa føler jeg mig overbevist om, at Lyden vilde omtrent saa samme Klang som i den Resolution, der nu ligger for fra Kjøbenhavn som en Henstilling til vor Afgørelse af denne Sag. Er der andre Medlemmer, som have en anden Mening — hvad jo netop det ærede Medlem fra Nsjens har vist, at han har — saa henstiller jeg dog til dem: Skulle vi ikke gøre Forsøget? Var det dog ikke en Prøve værd? Skulle vi ikke gøre en Pause paa en 3 Ugers Tid og saa i den Tid paa en eller anden Maade sige: Vær saa artig Folk, lad os høre jer Mening om det! Vi benytte de Former, der ere, da Balgmaskineriet er saa stort, men lad os saa noget at vide om jeres Mening. (Dalsgaard: Det ærede Medlem fra Røge [Alberti] vil jo ikke have Sogneafstemning!) Ja, jeg har jo ikke sagt, at det skulde være ved Sogneafstemning, men kun, at man skulde iværksætte dette Forsøg paa en eller anden Maade. Men hvis det skulde være en Hindring, saa kan det ærede Medlem jo sætte sig i Forhandling med det ærede Medlem fra Røge, for selv om han ikke altid vil have Sogneafstemning, saa kunde det jo være, han vilde have det her. Det ærede

Medlem vil jo heller ikke have Været hver Dag, men en Gang imellem kan man jo nok derfor sige, at det kan være en god Met, og at den kan bruges.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Jeg vil bede det ærede Medlem ikke tage saa meget Hensyn til Afbrydelser, og samtidig vil jeg erindre ærede Medlemmer om, at Afbrydelser ikke bør finde Sted.

Fogtmann: Jeg skal nu afslutte disse Betragtninger med at erklære, at mine Forventninger altsaa først gaa i Retning af det positive Resultat, som Dagsordenen efter mine Anskuelser og efter de Begreber, jeg her har udviklet, vil kunne føre med sig, men at jeg, selv om man skulde kunne vise mig, at disse Forventninger sandsynligvis blive stufede, dog alene af Hensyn til det negative Resultat, at forhindre Sagens Løsning, indtil den virkelig er moden, skal tilraade Tinget at stemme for den Dagsorden, Mindretallet har foreslaaet os.

M. Dinesen: Vi staa jo her over for et Spørgsmaal, der trænger til Løsning, det ere jo alle enige om. Naar jeg agter at stemme for Mindretallets Forslag, saa er det, fordi den Maade, som Flertallet søger at løse dette Spørgsmaal paa, efter min Mening ikke er tilfredsstillende. Det er endogsaa efter min Opfattelse ikke nogen fin Maade, Flertallet søger at løse dette Spørgsmaal paa. I Grundloven er der jo Bestemmelser om den Sag, og hvis man ikke synes om dem, hvis man ikke vil udføre dem, forekommer det mig, at den eneste Vej, man har at gaa, er at søge Grundloven forandret. Men foruden at Lovforslaget altsaa forekommer mig ikke at være i Overensstemmelse med Grundloven, saa synes jeg ogsaa, at den Maade, som Flertallet søger at løse Spørgsmaalet paa, er uretfærdig. Fra den ærede Indenrigsministers Side blev det forleden udtalt, at der var Kredse, der vare saa enorme, at det vilde være uretfærdigt at gaa til Valg med den nuværende Ordning. Mig forekommer det, at den Maade, man her har søgt at løse Sagen paa, ikke kan kaldes mere retfærdig. Jeg har saaledes ved første Behandling gjort opmærksom paa, at fra en af disse enorme Kredse, fra en, som var saa enorm, at man ikke kunde vedblive at lade den være saaledes, tog man saa mange fra og lagde til en anden Kreds, at den blev endnu mere enorm, end den første var, som man ikke kunde lade blive som den var, og det endstønt det var en Bykreds. Nu har man foreslaaet en anden Ordning, men den